

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201893
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819201893.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Bratislava - Karlova Ves, Majernikova 3479/3A, proti žalovanému C. K., M.. XX.XX.XXXX, T. XXX, o zaplatenie 412,- eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 12Csp/90/2019-36 zo 16. septembra 2019 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalobu zamietol a II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca, podanou uňho 01.07.2019 domáhal zaplatenia istiny 412,00 eur, odplaty 168,00 eur, zmluvnej pokuty 33,00 eur, poplatkov za upomienky 210,00 eur, zmluvného úroku 60 % ročne zo sumy 600,00 eur od 30.06.2015 do 22.07.2015, zo sumy 506,00 eur od 23.07.2015 do 22.09.2015, zo sumy 412,00 eur od 23.09.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 580,00 eur od 01.07.2016 do zaplatenia a trov konania titulom nesplnenia záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, na tom skutkovom a právnom základe, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 30.06.2015 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 600,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 168,00 eur a úrok vo výške 60 % ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti úveru bol 30.06.2016. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 eur. V zmysle všeobecných podmienok sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,00 eur. Žalovanému bolo zaslaných spolu 7 upomienok, celkovo 210,00 eur za zaslané upomienky. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi 188,00 eur. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá 30.06.2015 zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 600,00 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje 528,00 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1.128,00 eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola 168,00 eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %. Úrok je vo výške 60 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia je 360,00 eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 1.128,00 eur do 30.06.2016. Podľa článku III. zmluvy sa zmluvné strany dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 eur.

Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,00 eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Súd, vychádzajúc z § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1 Obč. zák., § 1, § 2 písm. d), § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, § 39 Obč. zák., urobil záver, že žalobe nie je možné vyhovieť. Poukázal na to, že v závere zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je označená ako potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené, že spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky). Keďže podľa zákona o ochrane spotrebiteľa je splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou neprípustné, takýto právny úkon je neplatný, pretože odporuje zákonu. Pokiaľ právna norma určité správanie zakazuje, takéto konanie v skutočnosti nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami. Na základe uvedeného, keďže ide o neplatný právny úkon, súd žalobu zamietol. Žalobca v konaní úspešný nebol a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca.

4. Mal za to, že v predmetnom sporovom konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. f), t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Poukázal na tú skutočnosť, že so žalovaným uzatvorili 30.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 600 eur (ďalej v texte len ako „Zmluva“ v príslušnom gramatickom tvare). Žalovaný v zmluve výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojim podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou. V zmluve žalovaný vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“ v príslušnom gramatickom tvare) považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu dôvodov, ustanovených v § 11 ods. 1. Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v bode 3. uvádza nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1.128,- eur, ak nie je dohodnuté inak do 30.06.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi.“ Z vyššie uvedeného mu vyplynulo, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, že dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1.128,- eur s termínom splatnosti dňa 30.06.2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 1.128,- eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 600,- eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 168,- eur a úroku vo výške 360,- eur (60,00 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (600,- eur + 168,- eur + 360,- eur = jedna splátka vo výške 1.128,- eur). Rovnako nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere (jeho znenie citoval). Z uvedeného s mu určitou vyplynulo, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Ďalej dôvodil, že žalovaný v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalobca ďalej uviedol, že jednotlivými splátkami sa hradí najprv istina poskytnutého úveru a po uhradení istiny sa uhrádza zostatok z poskytnutého úveru

(úroky, poplatok), že započítanie celej sumy splátky sa hradí najprv na istinu a až tak na úrok a poplatok v prospech dlžníka, pretože v prípade nezaplatenia niektorej splátky alebo omeškania dlžníka s plátbou splátky dôjde skôr k zníženiu istiny, z ktorej by si žalobca ako veriteľ mohol uplatňovať zákonné úroky z omeškania. V prípade osoby žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 C.s.p.). Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Odkázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Žiline 9Co/343/2013(jeho znenie sčasti citoval). Zdôraznil, že žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom, že si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere a vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Poukázal aj na to, že Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov" (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung) a aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, že táto definícia bola prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že "v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov". Uviedol, že v dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane „žalobcu“, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný, že uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalobca poukázal aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM (z jeho odôvodnenia sčasti citoval). Citujúc znenie § 39 Obč.zák. uviedol, že z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt (výsledok) tohto konania, t.j. nedovolenosť právneho úkonu (rozpor so zákonom). Nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, tak, ju nemožno považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Obč. zák. Žalovaný v Zmluve o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Mal za to, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. nie je naplnený žiaden predpoklad. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 C.s.p.

7. Žalobca síce v odvolaní uvádza v prevažnej miere skutočnosti a závery, ktoré súd v rozsudku neuviedol a ktoré by ho viedli k zamietnutiu žaloby zamietol (súd sa nezaoberal bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Žalobu zamietol z iných dôvodov, vychádzajúc predovšetkým z § 5a ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, keď konštatoval, že je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom a následne podľa § 39 Obč. zák. dospel k záveru, keďže zo zákona o ochrane spotrebiteľa je splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou neprípustné, že takýto právny úkon je neplatný, pretože odporuje zákonu, že súdy nesmú poskytovať ochranu výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu, že v prípade predmetnej spotrebiteľskej zmluvy ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Obč. zák., na závery ktoré aj odkazuje. Avšak nemožno opomenúť tú skutočnosť, že súd nevzal do úvahy tvrdenie žalobcu v žalobe, že žalovaný žalobcovi z predmetnej úverovej zmluvy aj sčasti plnil v rozsahu 188,- eur. Z tejto skutočnosti možno dôvodne usudzovať, že žalovaný v skutočnosti od žalobcu aj prijal plnenie, ktoré žalovaný nerozporoval a nepoprel, i keď na

základe neplatnej úverovej zmluvy, čím by na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Obč. zák.

9. Podľa § 451 Obč. zák. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Odvolací súd poukazuje na to, že súd cit. ust. opomenul aplikovať a vo vzťahu k nemu nevyhodnotil zistený skutkový stav veci. Správne právne posúdenie veci je predovšetkým povinnosťou a úlohou súdu, t.j. aplikovať na zistený skutkový stav správny právny predpis a vyvodiť z toho príslušné závery, lebo súd pozná právo a je povinný ho aj správne v tom - ktorom spore aj aplikovať.

11. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi 188,- eur, ktorá skutočnosť nasvedčuje tomu, že žalovanému žalobca aj úver v skutočnosti poskytol, čo žalovaný nepoprel. Aj keď v prejednávanej spore ide neplatnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v dôsledku neprípustného spôsobu poskytnutia úveru zmenkou, bolo povinnosťou súdu si overiť tú skutočnosť, ktorá nebola žalovaným popretá, či žalovanému bol tento úver aj poskytnutý, či bolo zo zmenky žalovanému plnené a v akej výške a či na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 Obč. zák. plnením žalobcu bez právneho dôvodu (z neplatnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

12. Z uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku a vo veci rozhodnúť, vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení a zistiť, či zo strany žalobcu došlo k faktickému plneniu žalovanému a v akej výške na základe neplatne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere čo do istiny, berúc do úvahy aj plnenie žalovaného (žalovaný mal uhradiť žalobcovi 188 eur). V novom rozhodnutí sa súd vysporiada aj so skutočnosťami uvádzanými žalobcom v odvolaní.

14. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

15. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).